

řádne katalogisována. Zejména sluší upozorniti na oddíly C. (statistika), T. (finanční věda), U. (národ. hosp.), W. (zákony). Úřední hodiny denně kromě neděli a svatků ¼4—½8, čítárna časopisů otevřena v tytéž dny 8—19 hod. v Praze II., Rytířská 31. (býv. Havelský klášter). (Srov. článek Mansfeldův v Časopise čes. knihovníků I. 4—5, str. 4—9.) — Knihovna Státního úřadu statistického po přestěhování do nových místností pod Kinskou zahradu čítá asi 4560 čísel v 16.800 svazcích i se zakoupenou knihovnou Juraschkovou. Periodických publikací registrováno celkem 469. (Čs. stat. věstník, III. 5—7.) Ča.

Ruská společnost pro právní vědy v Praze, která se ustavila při ruské fakultě v Praze, zahájila činnost schůzí dne 28. srpna 1922 ve svých místnostech v chudobinci u sv. Bartoloměje. Nejprve předseda její O. D. Grimm vysvětlil úkoly společnosti, načež následovala řada projevů vynikajících zdejších Rusů zejména prof. E. V. Spektorského, předsedy Společnosti ruských učenců v král. SHS., prof. Novgorodcem, děkanem ruské právnické fakulty v Praze a j. Na to následovaly přednášky prof. Grima a prof. P. B. Struveho. Ča.

Literární soutěž vypsal Právnická Jednota na Slovensku (Bratislava, Michalská ul. 3) na themata: 1. Základy práva silničního platného na Slovensku. 2. Urbárske a príbuzné právne pomery na Slovensku. 3. Vrchnostenská samospráva v Uhrách, zvláště na Slovensku a jej pomer k zákonu o sriadení župných a okres. úradov v Č. S. R. Práce na 4—7 tiskových archů formátu »Práv. Obz.« s obálkou s autorovou adresou podány buďtež do 31. března 1923 Práv. Jednotě v Bratislavě. Ceny 3000, 2000, 1000 Kč a 300 Kč za tisk. arch.

LITERATURA.

T. G. Masaryk: Politické myšlenky. Vybral V. K. Škrach. »Knihy pro každého« I. — Stát. naklad. Pr. 1922. 8°. 1903. — Jako počáteční svazek nové sbírky levných spisů poučných, v níž má podle ohlášení vyjítí později také Grubrovo »Národní hospodářství«, vydává její redakce (dr. Velemínský) výbor z politických myšlenek Masarykových. Pořadatel pečlivě vybral a rozřídil je v devět kapitol pod souhrnnými tituly, připojil označení, odkud čerpal a pod čarou vysvětlil cizí slova, čímž snaží se je učiniti přístupnými nejširším vrstvám. Jako každý výbor, má i tato sbírka své přednosti i vady: Poslouží celkové orientaci, ale jinak nejde do hloubky a bude lépe, když příště redakce výborů uvede co nejméně. Ča.

Dvě díla o českém vyrovnávacím jednání v roce 1871. Dr. H. Traub: *Poslední český pokus o vyrovnání s Rakouskem* (v Brně 1919, nákl. A. Píšy, stran 111) a K. Kazbunda: *Pokusy rakouské vlády o české vyrovnání* (Český časopis historický, roč. XXVII.). Dějiny posledních let českých v Rakousku, charakterisované bojem o nejsamozřejmější práva starobylého království Českého, nepůsobí na nás již dnes, vlivem konečného našeho vítězství, oním smutným dojmem, jaký v dobách stále vzrůstajícího útisku ještě do nedávna vyvolávaly; víme totiž, že to vše bylo nutné, měl-li národ československý poznati, že v Rakousku není jeho místo. A tak dnes spíše s pocitem naplněné dějinné spravedlnosti čteme obě svrchu uvedené díla, podávající na základě spolehlivých pramenů vyličení jedné z nejsmutnějších chvil české, o spravedlivé Rakousko usilující politiky, totiž vyličení vyrovnávacího pokusu Hohenwartova

I. Dr. Traub ve své monografii počíná nastolením vlády Hohenwartovy, s níž Češi jali se jednati, ukončivše šestnáctiletou pasivní opozici, namířenou původně proti únorové ústavě z r. 1861, pak i proti oktrojované prosincovce z r. 1867. Konstatuje, proč předcházející »smířo-